

Eckhardt
1936
Sep. 29.

Eckhardt Tibor alkotmányos és gazdasági szabadságot követelt sopronmegyei körútján.

Eckhardt Tibor, a független kisczardapárt vezére, pártjának több képviselőtagja kíséretében vasárnap folytatta körútját Sopron vármegyében. Látogatást tett Nagycenken, ahol első útja a legnagyobb magyar, Széchenyi István kriptájához vezetett. Hatalmas babérkoszorút helyezett el a sírra a következő szavak kíséretében:

— Kegyelettel jöttünk el a független kisczardapárt országgyűlési képviselői és országos vezetőségének tagjai, hódolni gróf Széchenyi István halhatatlan emléke előtt. Azok a nagy eszmék, gondolatok, azok a nagy reformtervek, amelyeket ő életében oly lelkesedéssel, oly égető, lángoló magyar lélekkel követelt, amelyekért harcolt, egyrészt még ma sincsenek megvalósítva. Eppen ezért valamennyiünk nevében azt a fohászt küldöm az Egek Urához: gróf Széchenyi István jöjjön el a Te országod!

Széchenyi síremlékének megkoszorúzása után a községben nagygyűlést tartottak, amelyet Rakovszky Tibor, a kerület képviselője nyitott meg, majd Eckhardt Tibor mondott beszédet.

— Azok a gondolatok, amelyek ennek a legnagyobb magyarnak nemcsak szavait, de minden cselekedetét áthatották, ma még elevenebb valóságot jelentenek, mint akkor. Ma még jobban átérzzük hiányát, hogy mindaz, amiért Széchenyi István élt, harcolt, dolgozott, jórészt még a mai napig sincsen megvalósítva. A mi pártunk mindenben alkalmazkodni akar és követelni akarja Széchenyi tanítását és példaadását. Széchenyi gazdaságilag fel akarta szabaddítani ezt a nemzetet a jobbágyság állapotából, gazdaságilag erőssé akarta tenni, hogy azután függetlenné és szabadabbá lehessen.

— Azt kérdezem, ha papiroson a jobbágyság alól felszabadultunk is, hát valóban gazdaságilag szabad-e ez a nép? Vajjon az a jobbágyság, ahol csak egyeztetni kellett fizetni és kilenczede megmaradt annak, aki dolgozott érte, nem volt-e gazdaságilag előnyösebb helyzetben a mai állapotoknál? Hát vajjon ha egytizeddel szabadulni tudnánk a magunk terhéért, nem boldogabban élnénk-e, mint ma? A jobbágyság el lett törölve, a szörnyű terhek azonban itt maradtak rajtunk. Az a teher, ami a vámvédelem következtében a magyar fogyasztó- és gazdáközönsgé vállaira nehezedik, nagyobb teher még a közterhekénél is, mert több mint 800 millió pengőt tesz ki évente a vámvédelem ellenértéke, amit a kartelek kapnak, holott az egész állami közteher évente nem több a 760 milliónál.

— Amikor azt mondjuk, hogy gazdasági boldogulásért küzdünk, akkor elsősorban Széchenyi nyomdokain járunk, aki két oknál fogva is szükségesnek tartotta, hogy előmozdítsa a magyar nép gazdasági és politikai boldogulását. Mi minden erőnket összeszedve, ha kell életünket is rátevé erre a politikára, harcolunk azért, hogy a magyar nép elkerülhesse azt a sorsot, amit Széchenyi nem tudott a nemzet feje felől elhárítani. Porradalmat nemcsak agitáció idéz elő; elkészett reformok, a néppel szemben szűkkelni gondoskodás és esedékes intézkedések elmulasztása éppen olyan mértékben előidézhet. Amikor mi, független kisczardapárt, becsülettel harcolunk a népjogokért és követeljük a becsületes titkos választójogot, akkor nem felfordulást, hanem a nemzet szerves fejlődését akarjuk munkálni, hogy a nemzet a maga elhatározása, józan esze és tisztessége, rendszerete, törvénytisztlete, alkotmányzeretete alapján szabadon élhesse a maga életét; fejlődhesen, gyarapodhasson és becsületesen végzett munkája után mindenki megtalálja tisztességét és megilletését.

— Amikor mi nagy politikai harcainkat vivjük, azt az eredményt értjük máris, hogy senki sem gondol forradalomra, mert mindnyájunknak a lelkében él a reménység és bizalom, hogy becsületes törvényes eszközökkel a kisczardapárton keresztül, mégis csak ki fogjuk harcolni igazunkat. Ezzel nagy szolgálatot tettünk a nemzetnek, mert meg fogunk maradni a törvényes alkotmányosság útján, semmiféle felforgató politikának, sem jobboldali, sem baloldali diktatúrának, szabadságunknak semmiféle elköszását nem vagyunk hajlandók támogatni, de tűrni sem. A mi politikánkon keresztül valósul meg az igazi nemzeti egység, amit fizetett élharcosokkal soha nem lehet elérni. A magyar nemzet sohasem vállalkozik arra, hogy juhok módjára élharcos kurászokkal tereltesse be magát az akolba. (Viharos helyeslés.) Mi a becsület, a tisztesség a munka, a politikai szabadság és a gazdasági boldogulás jegyében igenis össze akarunk fogni mindazokkal, akik velünk egyet értenek és egyet akarnak. Nézzük, mennyiféle lelki meghasonlás, vesztély fenyegette ezt a nemzetet az elmúlt tíz esztendőben. Valamennyien keresztények vagyunk és a felekezeti gyűlölködéssel semmi körülmények között sem azonosítjuk Krisztus urunk tanítását. Ahogy mi elutasítunk magunktól minden felekezeti eszélyt a politikában, éppen úgy nem engedhetjük meg, hogy

a királykérdésben ez a nemzet két táborra oszoljon. Azt sem lehet mondani, hogy a Habsburg restauráció hasznos, de azt sem lehet mondani, hogy semmi körülmények között sem lehet restaurálni. Józanul csak egyet mondhatok, azt kell csinálni, amit a nemzet érdeke megkíván és ebben a gondolatban találkoztunk valamennyien.

— Ahogy a felekezeti, közjogi kérdések nem bonthatják meg a nép egységét, éppen úgy nem engedhetjük meg, hogy a nemzetet jobb és baloldalra bontsák föl, hogy olyan helyzet álljon elő, mint Spanyolországban, ahol a nemzeti és a népi front szembekerült egymással, ahelyett, hogy együtten járna. A nemzet és a nép fogalmának nem szabad szembekerülni egymással, vagy pláne véres harcokkal küzdeni egymás ellen. Ilyen vézetes hibák előfordulnak ott, ahol a nemzeti politika, a nagytöke piszkos profitját jelenti. A nemzeti politika ne a nagytöke kiszolgálásában, hanem a népi erők felvirágoztatásában kell, hogy a maga célját megtalálja. Mi a nemzeti politikát elválaszthatatlannak tartjuk a népi politika szolgálatától.

— A közeljövő, úgy lehet, nagy harcokat hoz az országban. A diktatúra megbukott, föl nem támadhat és ha megnyílnak a parlament kapui és megkezdődnek azok a tárgyalások, amelyeket mi a becsületes titkos választójog megvalósításáért követeltünk, ennek a tárgyalásnak a kimenetelétől nagyon sok függ. A magyar népet valósággal kiskorúnak nyilvánítják, amikor politikai ellenőrzés alá akarják helyezni, ha a jogokat gyakorolja. Amért a nagy Széchenyi harcolt, ennek a harcnak befejezése következik most. Ebben a küzdelemben minden magyar embernek itt van a helye, ebben a pártban, nem mi miattunk saját ügye, jobb jövője, gazdasági boldogulása miatt és véglegesen a magyar feltámadás ügyének szolgálatáért.

Eckhardt beszédét viharos lelkesedéssel fogadta a hallgatóság. Dingyész Lajos és Gallusz Ágost szólalt meg. Rakovszky Tibor irítyványára határozati javaslatot fogadott el a népgyűlés, amelyben a megjelentek a független kisczardapárt választójogi követeléseit tették magukévá és a párt vezérét rendíthetetlen bizalmukról biztosították.

Nagycenkről Sopronlóvó felé vezetett Eckhardt Tibor és kíséretének útja. A község előtt igen nagy és díszes lovasbandérium és újra nagy szekértábor várta a független kisczardapárt vezérét. Eckhardt

Az angol és francia képviselők Esztergomban és Bábólnán.

(A Pesti Hírlap tudósítójától.) A szombatról vasárnapra virradó éjjel zugott a szél, zuhogott az eső s a hajnal órák meg sokat ígérték azoknak, akik a szabad természetet, a magyar vidéket akarták élvezni. A fővárosban időző angol és francia képviselők Esztergomba és Bábólnára készültek. Kora reggel azonban még maguk a rendezők sem tudták, lesz-e valami kirándulásból vagy sem?

Az előkészületek mindazonáltal megtörténtek és az angol képviselők nagy örömeire féltiz óra tájban itt-ott már két foltocskák mosolyogtak rájuk az égből. Angol vendégeink tehát jó reménnyel indultak el a magyar kiserők társaságában négy gépkocsin, a francia képviselőcsoport pedig jó félóra mulva egy nagy autokaron követte őket.

Esztergomban az angol képviselőket megragadta a táj szépsége s a forgalmától megfosztott Duna méla csendje. Ennek kapcsán érdeklődéssel és részvétellel hallgatták a trianoni békeszerződés folytán az ország központjából határvidékké és határvárossá lett Esztergom történetét. Következett a Bazilikának, a kincstárnak, majd a kiásott és helyreállítás alatt lévő középkori palota munkálatainak megtekintése.

Miután a francia csoport is bejárta ugyanazokat a helyeket, délebed következett a Kutassy-féle szállodában, ahol két teremben egy-egy nagy terített asztal fogadta a különböző időben érkező két társaságot. Az ebéd, miután az idő megjavult, a legjobb kedvben kezdődött meg, amelyet még emeltebbé tett a cigány muzsikája, különösen a franciáknál. A cigány azután az angolok asztalánál is megjelent, de igazi hatást csak akkor keltett, amikor Mrs. Clayburgh, egy előkelő amerikai hölgy, aki szép lányával együtt mint a Pesti Hírlap meghívott vendége szintén résztvevett a társaságban, magához intette a primást és megrendelte a nótáját ezekkel a szavakkal:

— Now you play: magasan repül a daru...

A szépszevu daru csakugyan felrepült magasan, sőt amikor idegen vendégeink látták azt a szakértői örömet, amely Mrs. Clayburgh-t a magyar nótá hallgatára áthatotta, egyszerre ők is táncra perdültek, mert persze táncosokban nem volt hiány. Amikor pedig megkérdeztük az amerikai hölgyet, hogy hogyan van neki még külön magyar nótája is, elmondta, hogy ő tizenhárom év előtt már járt Magyarországon, amelyet nagyon megszeretett és most a lányának kívánta megmutatni a magyar földet.

Következett a kirándulás bábólnai része, amely szépen, tanulságosan, intímen és — meglepetésszerűen zajlott le. A lovaszenekar az angol, belga és francia himnuszot játszott, Pettkó-Szandtner Tibor alezredes-parancsnok pedig a rendelkezésre álló idő alatt bámulatos sokat tudott mutatni az istállóktól, a szerszámkamráktól, kocsiszínektől, lovardától, az elővezetett paripáktól egészen a szabadban legelésző ménesekig, amelyeket a vendégek nagy kedvteliséssel nézgettek. M. Charles Elsaesser francia képviselő, aki három hónapon belül másodszor jött el Magyarországra,

Legjobb barátaink

PERPETUUM KALOR, REX és LIGNOF

OMEGA HECLA és HF

márkás SALGÓTARTJANI kályhák és tüzhelyek

BUDAPEST-SALGÓTARTJANI GÉPGYÁR és VASÁNTÓ R.T.

Mintertátr.: VI. ANDRÁSSY-UT 26. KÖZP.: VI. ARENA-UT 128. RAPHOTO MINDEN JOBB VASKEREK KEZÉBEN.

Tibor ismertette a politikai helyzetet, majd a terményárakról beszélt.

— A legnagyobb gabonatermelő országban, Amerikában, Chikagóban, a buza ára 20 pengő fölé jutott, a kukoricaé pedig 20 pengő körül. Ezzel szemben Magyarországon 14 pengő a búzáé, az ár a mázsánként 420-450 pengőért vásárolják a csöveskukoricát. Nálunk a mezőgazdasági cikkék árát felülről tudatosan szorítják és tartják fenn, s melyben, mert a pengő értékét így gondolják állandósítani. Majd ha egy mázsa buza árából annyi szemet tudunk vásárolni, mint békében, akkor el fogjuk ismerni, hogy a normális helyzet, addig azonban azt kell mondani, hogy a mezőgazdaságilag szemben egyoldaluan viselkedik el nemcsak a vámvédelem minden terhére, de még a pengőtartás minden terhére is. Nekünk politikai kötelességünk, hogy megmondjuk azt is, hogy miképpen lehet ezen segíteni. A magyar falu népe joggal követeli magának az állampolgári jogoknak szabad gyakorlását, mert a mindennapi kenyérgondoskodás is attól függ, megvan-e a politikai jogok szabad gyakorlásának a lehetősége.

eredetileg el akart maradni a bábólnai kirándulásról, mert már látta. De eljött mégis. Sőt kérdésünkre kijelentette, hogy ezt egyáltalában nem bánta meg.

— Az az érzésem — mondotta —, hogy sok minden újat látok most és amit már láttam, azt szebben látom.

Uzsonna előtt valaki a magyar rádiót kezdte forgatni: „Hátha találnak valami jó muzsikát! felkiáltással.

— Hogyan — kérdezte a külföldi vendégtársaság egyik bájos hölgytagja —, hát a banda nem jött velünk?

Meghallotta ezt Pettkó-Szandtner parancsnok és néhány perc mulva már ott volt a banda, ezáltal a bábólnai banda, a másik szobában pedig csakhamar felvonult a bábólnai ménestelep saját fuvózenekara. Most már két zenekar is játszott a magyar zenét és a talpalávalót.

Az eredmény nem maradt el: az angol, francia, belga és magyar társaság kedélyes családdá olvadt össze: mindenki beszélt mindenkivel, mindenki táncolt mindenkivel. Amikor pedig a külföldi házaspárok külön-külön megtanulták a magyaroktól a csárdást, végül már egymással táncoltak, hogy otthon is jól emlékezzenek rá. Az angolok közül talán Mrs. R. L. Tuffnell, a franciák közül talán Mme. Dommenge szerették meg legjobban a magyar táncot.

Hét óra előtt már készülni kellett a távozásra, ezt megelőzőleg Jean Pierre Mourer francia képviselő rövid felköszöntőben beszűzött Pettkó-Szandtner parancsnoktól, akinek tiszteletére az angolok egy kardalt énekeltek.

A társaság a legjobb hangulatban tért este vissza Budapestre. A franciákat már bucsuhangulat töltötte el, mert a vasárnapról hétfőre virradó félegy órakor vasuttra szálltak, hogy körüti programjukat folytassák. A pályaudvarra Gaston Mougras francia követ, báró Apor István és Honti Ferenc kísérték ki őket.

Az angol képviselők ezt a hetet még részben, vagy egészen Magyarországon töltik. M. Tournai belga szenátor és M. Maes belga képviselő hétfőn délután utaztak el.

S. L.

Bayreuth meghívja Önt a LISZT-EMLEKHÉTRE a m. kir. Operaház október 19. és 20-iki vendégjátékára.

Mérsékeltáru különvonatok. Bővebb felvilágosítást ad a Reichsbahnzentrale, V., Nádor-utca 18.

Közműves villatelkek a Szent Imre herceg-ut mellett a Budaörsi-ut és Bajmoczy-ut között villamostól 1 percrenyire többéves részletre ELADÓK!

Érdeklődni Magyar Tisztviselők Takarékpénztára r-nál Mester-utca 15. Telefon: 1-448-47.

OKO